

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202776
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5718202776.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobkyne: D. Z.Á., Z. D., P. XX.XX.XXXX, X. Y. Y. XXX, XXX XX Y., zastúpená: JUDr. Danielom Malikom, advokátom, so sídlom Rázusova 4213/3, 036 01 Martin, IČO: 42 219 094, proti žalovanému (pôvodne žalovaný 2): Z. Z.U., P. XX.XX.XXXX, X. E. Y. XX, XXX XX Y., zastúpený: AK JUDr. Repáň a partneri, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 25, 036 01 Martin, IČO: 50 711 776, o náhrade škody na zdraví, takto

rozhodol:

I. Návrh žalovaného na prerušenie konania, vykonaný ako prednes na pojednávaní dňa 13.7.2020, sa zamieťa.

II. Návrh žalovaného na prerušenie konania doručený súdu dňa 5.8.2020, sa zamieťa.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 1 059,60 Eur spolu s 5% úrokom z omeškania zo sumy 1 059,60 Eur od 16.8.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania sa žaloba zamieťa.

V. Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 6.8.2018 domáhala pôvodne voči žalovaným 1) a 2) náhrady škody na zdraví. Od pôvodne žalovaného 1) D. Z. žiadala, aby ho súd zaviazal zaplatiť jej titulom náhrady škody na zdraví, bolestné vo výške 441,50 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, žalovaného 2) Z. Z. zaplatiť bolestné vo výške 1 059,60 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania a pri žalovaných 1) a 2) žiadala, aby ich súd zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť jej stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 505,16 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, ako aj sa domáhala náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že pri príležitosti kolaudácie rodinného domu P. Y., ktorý spolu s manželom postavili, zorganizovala dňa 6.8.2016 oslavu, na ktorej sa so žalovaným 2) t. č. bývalým manželom dohodli. Pozvala kolegynú z práce J. D. spolu s priateľom Z. Y., M. U. so svojim priateľom a taktiež susedov M. U. s manželom I. U.. Žalobkyňa sa pôvodne so žalovaným 2) dohodli, že pozvú aj žalovaného 1) s manželkou. Večer na pozvanie manžela prišla manželova rodina, kamaráti, jeho strýko teda žalovaný 1) s manželkou L.. Neskôr, bez toho, aby o tom žalobkyňa vedela, aj jeho dcéra D. Z. s dvoma priateľkami. Oslava sa odohrávala na terase rodinného domu za prítomnosti všetkých hostí. Vzťahy medzi rodinou žalovaného 2) a žalobkyňou boli v tej dobe napäté. Neboli ideálne. Žalobkyňa si nepriala, aby žalovaný 2) pozýval svoju zvyšnú rodinu s výnimkou žalovaného 1) s manželkou a aj napriek tomu prišla dcéra žalovaného 1) L. so svojimi priateľkami. Vo vnútri rodinného domu pri toaletách sa stretla žalobkyňa s dcérou žalovaného 1) D. prišlo k slovnému konfliktu medzi žalobkyňou a D. Z..

Vznikla situácia s tým, že kým boli pozvaní na oslavu kolaudácie, prečo prišli, nasledovali neslušné nadávky zo strany D. Z. voči žalobkyni, tá jej to slovne vrátila. Do konfliktu sa zapojil aj žalovaný 2), ktorý pristúpil z terasy k žalobkyni a začal ju kopať nohami, udierať rukami po celom tele, do celej hlavy, následne ju sotil celou silou na schody, na ktoré dopadla zadnou časťou tela. Žalobkyňa sa bránila vlastnými rukami, kryla údery žalovaného 2), cúvala. Situácia sa odohrala medzi kuchyňou a schodiskom a bola tam prítomná okrem žalobkyne a žalovaného 2) aj D. Z.. Útoky na žalobkyňu boli sprevádzané aj nadávkami na jej osobu zo strany bývalého manžela. Žalovaného 2) sa snažili v tejto situácii spacifickovať kolegyne žalobkyne z práce J. D.Á. N. M. U. a v čase, keď sa obe kolegyne snažili od nej oddeliť jej bývalého manžela, napadol ju žalovaný 1) a to tak, že ju odzadu chytil za krk, pričom jej vulgárne nadával, začal ju dusiť, kričal, že ju zabije, nemohla si nijako brániť. Potom ako naňho ľudia kričali, nech ju nechá, držiac za krk ju zodvihol a odhodil od seba na betón v kuchyni. Následne ju chytil zozadu za krk, nadvihol nad zem. Po tejto situácii chcela volať políciu, avšak kolegyne ju odhovorili. Následne žalovaný 1) aj vizuálne a to rukou pod krk jej ukazoval, že ju zaškrtil. Ľudia mu vraveli, že nech odíde, on sa iba smial a začal po nej hádzať na terase poháriky. Žalovaný 1) následne s rodinou odišiel, postupne odchádzala aj ďalšia návšteva a odišiel aj jej bývalý manžel, teda žalovaný 2). Žalobkyňa ostala doma sama, išla si ľahnúť, na druhý deň 7.8.2016 pri vstávaní nemohla pohnúť krkom, nemohla stúpiť na pravú nohu, bolela ju hlava.

Následujúci deň bola nedeľa, žalobkyňa nevládala ísť k lekárovi, nakoniec sa k nemu vybrala až v pondelok 9.8.2018. Po bolestiach bola nútená dňa 9.8.2018 navštíviť chirurgickú ambulanciu v D., záver vyšetrenia bol podvrtnutá krčná chrbtica, pomliaždenia oboch ramien, pomliaždenie krížovo-bedrovej oblasti, vyvrtnutú a natiahnutú krčnú chrbticu, pomliaždené plece a rameno a pomliaždenú drienkovo-krížnu oblasť a panvu. Kontrolné vyšetrenia absolvovala 16.8.2016 s týmto záverom: vyvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie pleca a ramena, pomliaždenie drienkovo-krížovej oblasti a panvy. Následne žalobkyňa vykonávala rehabilitácie v dňoch 5.9.2016, 28.9.2016, 3.11.2016, kontrolné neurologické vyšetrenia boli vykonané ešte v dňoch 5.10.2016 a 7.11.2016. Pri uvedenej liečbe nosila aj molitanový Schantzov golier. Pred týmito udalosťami mala žalobkyňa od 3.8.2016 vystavenú PN, ktorá však na základe útoku manžela a manželovho strýka nebola ukončená a následne po vyšetrení dňa 9.8.2016 pokračovala v PN, avšak už z iných dôvodov a to z dôvodu úrazu utrpeného po uvedených útokoch na základe vyšetrenia vykonaného na chirurgickej a obvodnej ambulancie. PN bola ukončená dňa 14.11.2016.

Dňa 9.8.2016 podala žalobkyňa na manžela a strýka D. Z., teda žalovaných 1) a 2) trestné oznámenie pre trestný čin ublíženia na zdraví. V trestnom konaní a to v prípravnom konaní boli vypočuté všetky osoby, výsluchy ktorých priložila k podanej žalobe. Bolo vznesené obvinenie iba voči žalovanému 1) pre trestný čin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania. Dôvod, prečo nebolo vznesené obvinenie aj žalovanému 2) žalobkyni, nie je jasný. Dňa 14.11.2016 bolo D.. E. C., primárom traumatického oddelenia S. P. D. vypracovaný lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia. Zároveň v rámci trestného spisu a trestného konania bolo zadovážené odborné vyjadrenie vo veci ublíženia na zdraví žalobkyne I.. G.. L. H. E.. zo dňa 9.12.2016. Znalec okrem iného uviedol, že pomliaždenia oboch ramien, pomliaždenia panvy a pomliaždenia drienkovej chrbtice vzniklo z najväčšou pravdepodobnosťou pre útoky jej bývalého manžela žalovaného 2) a to sotením a pádom jej tela na schody smerom dozadu nabok. Výška hodnoty bola z toho vychádzala z lekárskeho posudku a bola ohodnotená vo vzťahu k žalovanému 1) vo výške 441,50 Eur, voči žalovanému 2) vo výške 1 059,60 Eur. Zároveň si uplatnila žalobkyňa aj nárok na náhradu príjmu počas pracovnej neschopnosti vo výške 505,16 Eur. Uvedenú sumu si uplatnila vo vzťahu k žalovaným 1) a 2) spoločne a nerozdielne.

2. Podaním doručeným súdu 3.9.2018 (č. I. 110) sa vo veci vyjadroval žalovaný 2), ktorý uviedol, že podaná žaloba je neopodstatnená, nemá oporu v skutkovom priebehu a neexistuje príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a následkom. Zo strany žalovaného 2) neexistuje zavinenie, ktoré by opodstatňovalo požadovať nárok na náhradu škody zo strany žalobkyne vo vzťahu k žalovanému 2). Neexistuje žiaden dôvod na vedenie konania voči žalovanému 2). I keď bolo snahou žalobkyne viesť trestné konania voči žalovanému 2), žalovaný 2) nikdy nebol do toho času obžalovaný zo spáchania určitého trestného činu a to aj napriek tomu, že žalobkyňa na žalovaného 2) podala niekoľko trestných oznámení na príslušnom oddelení policajného zboru v Martine. Poukázal na to, že bola podaná obžaloba na Okresný súd Martin, ktorý rozhodol trestným rozkazom sp. zn. XXT/XXX/XXXX a uznal žalovaného 1), ktorý bol obvinený za vinného zo spáchania trestného činu prečinu ublíženia na zdraví spolu s prečinom nebezpečného vyhrážania. Proti tomuto trestnému rozkazu bol podaný odpor, t. z. že trestný rozkaz je zrušený a nariadený termín hlavného pojednávania na Okresnom súde Martin. Žalobkyňa by mala uniesť dôkazné bremeno a produkovať dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že uvedené následky jej spôsobil

žalovaný 2). Avšak táto dôkazná povinnosť s predložených dokladov žalobkyne nevyplýva. Žalovaný 2) podanú žalobu neuznáva, rozporuje a žiada, aby ju voči jeho osobe súd v celom rozsahu zamietol.

3. Podaním doručeným súdu 9.9.2018 (č. I. 142 spisu) sa do konania vyjadroval žalovaný 1). Tvrdil, že žalobkyňa si zranenia vymyslela, zinscenovala. Žalobkyňa pár dní po tom, čo mala byť tvrdo atakovaná fyzicky zo strany žalovaných 1) a 2) počas trvania si veselo robila niekoľkodňové výlety, kde spokojne relaxovala, zatiaľ čo voči nim boli vznášané obvinenia za skutky, ktoré nespáchali a trestné činy, ktorých sa nedopustili. Žalovaný 1) žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Podaním doručeným súdu dňa 24.12.2018 (č. I. 185 spisu) sa žalovaný 2) vyjadroval k vyjadreniu žalovaného 1) k podanej žalobe. V uvedenom neuviedol žiadne nové skutočnosti, len sa pridržiaval všetkých tvrdení, ktoré už uviedol a rovnako súhlasil aj s tvrdeniami, ktoré uviedol žalovaný 1). Trval na tom, že žiadne zranenia žalobkyňi nespôsobil s tým, že žalobkyňa klame, predstiera zranenia, obviňuje ľudí, s ktorými prišla do styku a to všetko za účelom získať finančný prospech. Náhrady, ktoré žiada sú neopodstatnené, čo sa týka všetkých položiek. Žalovaný ich namieta dva čo do dôvodu a výšky, ako aj vzniku.

5. Podaním doručeným súdu 12.2.2019 (č. I. 193 spisu) sa žalobkyňa vyjadrovala k podaniu žalovaného 2), kde uviedla, že žiadnym spôsobom žalovaný 2) sa konkrétne nevyjadril k dôkazom predloženým žalobkyňou. Tvrdenia žalovaného 2), že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno sa nezakladá na pravde. Žalobkyňa produkovala celý rad dôkazov od jednotlivých výsluchov. Účastníkov uvedeného incidentu cez lekárske správy a potvrdenia, až po znalecký posudok, ktorý odôvodňuje jednoznačne podanú žalobu na náhradu škody v danom rozsahu.

6. Podaním doručeným súdu 01.03.2019 (č. I. 203) zobrala žalobkyňa žalobu vo vzťahu k žalovanému 1/ v celom rozsahu späť a vo vzťahu k žalovanému 2/ v časti nároku na náhradu škody na zdraví - straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 505,16 eur spolu s 5% úrokom z omeškania zo sumy 505,16 Eur odo dňa podania žaloby do zaplatenia.

7. Súd uznesením č. k. 15C/42/2018-211 zo dňa 9.4.2019, právoplatné 30.4.2019, konanie voči žalovanému 1) zastavil a priznal žalovanému 1) voči žalobkyňi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Súd vo veci vykonal prvé riadne pojednávanie len za prítomnosti žalobkyne a pôvodne žalovaného 2), už len žalovaného dňa 27.1.2020 (č. I. 252 spisu), na ktorom vykonal ich výsluchy navrhnuté v rámci dokazovania.

9. Súd vo veci vykonal dňa 13.7.2020 (č. I. 286 spisu) ďalšie pojednávanie vo veci, na ktorom vypočul svedkyňu navrhnutú zo strany žalovaného a to D. Z.. Na nasledujúcom pojednávaní, ktoré bolo nariadené dňa 5.8.2020, súd vo veci rozhodol.

10. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada, ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 444 pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

11. Predmetom konania bol nárok žalobkyne na náhradu bolesti vo vzťahu k žalovanému. Žalobkyňa v rámci podanej žaloby opísala, akým spôsobom jej mal žalovaný spôsobiť škodu na zdraví a uvedené potvrdila aj vo výpovedi. Podľa tvrdenia žalobkyne v rámci kolaudácie novostavby rodinného domu žalobkyne a žalovaného - jej už bývalého manžela dňa 6.8.2016 malo dôjsť ku stretu medzi ňou a žalovaným. K stretu malo dôjsť vo vnútri rodinného domu pri toaletách, kde sa mala stretnúť žalobkyňa

s dcérou pôvodne žalovaného 1) - D. Z., D. a malo dôjsť k slovnému konfliktu medzi ňou a D. Z.. Do konfliktu sa mal zapojiť následne žalovaný, ktorý mal pristúpiť z terasy k žalobkyni, začal ju kopať nohami, udierať rukami po celom tele, do celej hlavy, následne ju mal sotiť celou silou na schody, na ktoré dopadla zadnou časťou tela. Žalobkyňa sa mala brániť vlastnými rukami, kryla údery žalovaného, cúvala. Situácia sa mala odohrať medzi kuchyňou a schodiskom a mala tam byť prítomná okrem žalobkyne a žalovaného aj D. Z.. Útoky na žalobkyňu boli sprevádzané aj nadávkami na jej osobu zo strany žalovaného. Žalovaného sa snažili spacifikovať v tejto situácii kolegyne žalobkyne z práce J. D. N. M. U. a v čase, keď sa obe kolegyne snažili od nej oddeliť žalovaného - bývalého manžela, mal ju napadnúť D. Z. a to tak, že mal ju chytiť za krk, pričom jej mal vulgárne nadávať, začal ju dusiť, kričal, že ju zabije, nemala možnosť sa ako brániť. Potom ako naňho ľudia kričali, nech ju nechá, tak držiak za krk ju zodvihol a odhodil od seba na betón v kuchyni. Následne ju ešte chytil zozadu za krk nadvihol nad zem.

12. Útokmi žalovaného a aj D. Z. jej mali byť spôsobené viaceré zranenia, a to pomliaždenie lumbálnej (driekovej) chrbtice, pomliaždenie panvy, pomliaždenie oboch ramien, pomliaždenie ľavého ramena, podvrtnutie krčnej chrbtice.

13. Súd si v priebehu konania pripojil rozhodnutia, na ktoré sa odvolávali strany sporu, a ktoré boli vydané v konaní sp. zn. XXT/XXX/XXXX. V tomto konaní bol pôvodne vydaný trestný rozkaz (č. l. 46 spisu), ako obvinený v rozkaze vystupoval pôvodne žalovaný 1) D. Z., a bol uznaný za vinného, že mal spôsobiť žalobkyni podvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice s práceneschopnosťou štyri až päť týždňov. Trestný rozkaz z dôvodu podania odporu obvineného, bol zrušený. Súd rozhodoval následne rozsudkom, ktorý si súd pripojil, nakoľko nebolo možné pripojiť spis sp. zn. XXT/XXX/XXX, nakoľko súd v ňom konal (č. l. 266 spisu). Rozsudkom opätovne bol uznaný za vinného pôvodne žalovaný 1) D. Z. a to z dôvodu, že mal úmyselne ublížiť na zdraví žalobkyni a to tým, že jej spôsobil podvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice s práceneschopnosťou štyri až päť týždňov. Zároveň súd mal preukázané pripojením uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/94/2019 (č. l. 270a), že predmetný rozsudok bol Okresného súdu Martin bol zrušený a vec mu bola vrátená na nové konanie. Následne súd mal preukázané, že vo veci sp. zn. XXT/XXX/XXXX bol opätovne vydaný nový rozsudok (č. l. 290), kde bol opätovne pôvodne žalovaný 1) D. Z. uznaný za vinného s tým, že mal spôsobiť žalobkyni pri incidente, ktorý tak isto písala v predmetnej žalobe, podvrtnutie a natiahnutie krčnej chrbtice s práceneschopnosťou. Tento rozsudok, v čase rozhodovania súdu v tejto veci, nebol právoplatný.

14. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení, že jej žalovaný mal spôsobiť škodu na zdraví s tými zraneniami, ktoré boli uvedené v žalobe, doložila do súdneho spisu lekárske správy: lekársku správu z 10.10.2016 od všeobecného lekára (č. l. 10 spisu), potvrdenie o práceneschopnosti (č. l. 11 spisu), ako aj neurologické a chirurgické vyšetrenia, ktoré absolvovala v súvislosti s predmetnými poraneniami zo dňa 9.8. a 10.8.2016 (č. l. 12-14 spisu), 16.8.2016 (č. l. 15 spisu), rehabilitačné vyšetrenia zo dňa 5.9.2016 a 28.9.2016 (č. l. 16 spisu), neurologické vyšetrenia zo dňa 5.10.2016 (č. l. 17 spisu), 3.11.2016 (č. l. 19 spisu), 7.11.2016 (č. l. 20 spisu), 8.11.2016 (č. l. 21 spisu), 4.1.2017 (č. l. 22 spisu). Týmto lekárske správy mal súd preukázané, že žalovaná utrpela v súvislosti s incidentom, ktorý sa mal odohrať pri príležitosti kolaudácie rodinného domu zranenia, ktoré opísala v podanej žalobe. Tieto lekárske správy jednoznačne preukazujú podľa názoru súdu, že takéto zranenia jej boli spôsobené, a že absolvovala chirurgické, neurologické a rehabilitačné vyšetrenia v súvislosti s ich liečením.

15. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka uvádza predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu vrátane škody na zdraví a je potrebné, aby boli naplnené tieto predpoklady: protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a škodou, zavinenie iné než nedbanlivosť.

16. Čo sa týka prvého predpokladu zodpovednosti za škodu, ktorá mala byť spôsobená na zdraví žalobkyne, je potrebné povedať, že musí ísť o protiprávny úkon žalovaného. Protiprávnosť predpokladá faktické správanie (konanie alebo opomenutie), ktoré porušuje právnu povinnosť. Protiprávnosť možno spájať len so správaním sa osoby. Žalobkyňa v priebehu konania uvádzala, že žalovaný jej mal spôsobiť škodu na zdraví tým, že ju fyzicky napadol, kedy toto fyzické napadnutie je podrobne opísané v odseku 1. a 11. odôvodnenia rozsudku. Žalobkyňa na fyzickom napadnutí zo strany žalovaného trvala, počas výpovede v rámci tohto konania nové skutočnosti neuvádzala. Aj zo zápisnice o výsluchu žalobkyne v trestnom konaní (č. l. 72 spisu), v trestnom rozsudku (č. l. 291) je zrejmé, že žalobkyňa opísala incident, ktorý sa mal odohrať a pri ktorom malo dôjsť k poškodeniu jej zdravia zo strany žalovaného rovnako. To, že došlo k predmetnému incidentu, vyplynulo aj z výpovede svedka, súd tu vychádzal z rozsudku č. k.

XXT/XXX/XXXX (č. I. 292 spisu), kde svedok I. U.Á. uviedol, že bol hosťom na predmetnej kolaudácii a v čase po 22.00 hodine videl, ako v dome rodiny Z. pri hádke, ktorej obsah nepočul, ale navzájom však na seba niečo kričali, sotil Z. Z. teda žalovaný poškodenú teda žalobkyňu od seba a tá spadla. Mali tam byť ešte ďalšie tri alebo štyri osoby.

17. Žalovaný v rámci konania uviedol, že k žiadnemu incidentu nedošlo, fyzicky žalobkyňu nenapadol, mali si len navzájom nadávať a vulgárne sa medzi sebou vyjadrovali. Uvedené prezentoval aj v rámci svojho výsluchu na pojednávaní (č. I. 253 spisu) kde uviedol, že trvá na tom, že všetko bolo proti nemu vykonštruované a to z dôvodu, že sa rozviedol so žalobkyňou a že žiaden taký skutok sa nemal stať. Jediné, čo na tej oslave robil, bolo, že žalobkyňu vulgárne nadával.

18. Súd k predmetnému incidentu vypočul opätovne aj svedkyňu, ktorú navrhol žalovaný. Išlo o D. Z., ktorá bola vo vzťahu k žalovanému jeho sesternicou (č. I. 286 spisu). Súd konštatuje, že svedkyňa v rámci jej výsluchu opísala niektoré skutočnosti ináč, ako uvádzala v rámci trestného konania. Svedkyňa D. Z. v rámci trestného konania uvádzala, že keď prišla na oslavu, kde všetci popíjali, poškodenú teda žalobkyňu už tackalo a na adresu svedkyne a jej kamarátok sa začala vulgárne vyjadrovať, žiarlila. Zobrali sa teda na odchod, predtým ešte odišli na WC do domu. Tam poškodená začala na ňu vrieskať, vulgárne jej nadávať. Následne sa do toho zapojili jej rodičia a bratranec Z., ktorí sa hádali s poškodenou a napomínali ju kvôli jej správaniu. Nevidela, že by poškodenú niekto fyzicky napadol, nepočula ani žiadne vyhrážky. Na pojednávaní svedkyňa popísala predmetný incident nasledovne: „Po nadávkach začali ju ohovárať aj jej kamarátky, tak sa postavili, že idú preč, domov. Medzitým ešte išli na WC do domu s tým, že tam žalobkyňa prišla, bola na nich vulgárna, nadávala im a tackalo ju, bola opitá, bola agresívna a nepríjemná. Bolo to pri WC v kúpeľni a potom oni vlastne odišli. Ona odišla aj s kamarátkami, aj s jej rodičmi. V tom incidente keď ona prišla za nimi a im nadávala pri tom WC, tak tam žalovaný nebol. Či tam potom prišiel alebo nie, ale keď ona po nich kričala, tak vtedy tam on nebol. Ona si to nepamätá. Nepamätá si ho tam podľa nej tam ani neprišiel. Čiže vtedy, keď tam bola žalobkyňa s nimi, tak tam nebol“. Táto svedkyňa uviedla, že si nepamätá, či žalobkyňa mala v ten inkriminovaný deň 6.8. nejaký úraz, či mohla niekde spadnúť, alebo sa potknúť. Táto svedkyňa uviedla, že nevidela žiaden incident, pri ktorom by žalovaný zbil žalobkyňu.

Čo sa týka výpovede tejto svedkyne, súd konštatuje, že ide o svedkyňu, ktorá je v blízkom vzťahu so žalovaným a jej výpoveď nebola pre súd presvedčivá aj vzhľadom na nezrovnalosti v porovnaní s jej výpoveďou v trestnom konaní. Na pojednávaní nekorešpondovala s výpoveďou, ktorú uvádzala v rámci trestného konania. Súd považuje tento dôkaz za nedôveryhodný a nepresvedčivý, čo sa týka skutočnosti, ktoré uvádzal v konaní žalovaný.

19. Čo sa týka ďalších svedeckých výpovedí, z ktorých zápisnice do konania doložila žalobkyňa v rámci trestného konania, tak z nich nevyplýva, že by niektorý z týchto svedkov M. U. (č. I. 57 spisu) bola priamo svedkom fyzického napadnutia žalobkyne žalovaným. Táto v rámci svojej výpovede uviedla, že v čase okolo 11.00 hodiny tri dievčatá, ktoré prišli na kolaudáciu, išli do novostavby domu za žalobkyňou. Z akého dôvodu išli za ňou, nevedela uviesť, vie len uviesť, že išla na to za chvíľu na záchod do novostavby a započula hádku medzi žalobkyňou a týmito tromi dievčatami, ale incidentu vo vzťahu žalovaného k žalobkyňu tohto svedkom nebola. Rovnako ani svedkyňa, ktorej zápisnica je súčasťou tohto spisu a to J. D. (č. I. 98 spisu) uviedla, že žalobkyňa v čase pred 22.00 hod. odišla do novostavby so svojim manželom, teda žalovaným. Ona ostala vonku s tým, že keď vošla žalobkyňa do novostavby so svojim manželom, započula, ako sa spolu hádajú, pričom nevedela sa vyjadriť prečo a o ďalšiu chvíľku prišiel za nimi aj pôvodne žalovaný 1) strýko jej manžela D. Z.. Táto potvrdila že počula, ako sa všetci traja hádali, nadávali si jeden na druhého, nevedela sa vyjadriť k čomu, počula tú hádku medzi nimi traja, tak vbehla do novostavby. Všetci traja sa nachádzali v obývačke, no zdalo sa jej, že žalobkyňa ako keby sa zdvíhala zo zeme. Neustále si vulgárne nadávali, ale konkrétne uviesť nevie, radšej odišla von. Nechcela sa do toho miešať.

Súd mal za to, že bolo preukázané týmito svedeckými výpoveďami, že došlo ku hádkam medzi žalobkyňou a žalovaným, a že hádky medzi nimi ako manželmi neboli ojedinelé už v minulosti.

20. Po vyhodnotení všetkých dôkazov súd má za to, že bolo preukázané, že žalovaný fyzicky napadol žalobkyňu v súvislosti s kolaudáciou ich rodinného domu, ktorá bola zorganizovaná dňa 6.8.2016 tým spôsobom, že mal žalobkyňu kopať, udierať rukami po celom tele, do celej hlavy a následne ju mal sotiť celou silou na schody, na ktoré dopadla zadnou časťou tela.. To fyzické napadnutie spočívalo v útokoch

zo strany žalovaného, a následne bola žalobkyňa napadnutá fyzicky aj pôvodne žalovaným 1) D. Z., ktorý za toto napadnutie bol odsúdený.

21. Na podporu týchto tvrdení súd poukazuje na odborné vyjadrenie, ktoré bolo zadovážené v rámci trestného konania a je pripojené ako listinný dôkaz v rámci tohto konania. Ide o odborné vyjadrenie znalca, doc. D.. L. H. (č. I. 24 a nasledujúce). Znalec v rámci odborného vyjadrenia uviedol (č. I. 31 spisu), že po sumarizovaní všetkých nálezov a ich porovnaní s vyšetrenými okolnosťami je možné vysloviť záver, že všetky poranenia žalobkyne mohli veľmi dobre vzniknúť pri jej napadnutí dňa 6.8.2016 a to pomliaždenie ramien, panvy a driekovej chrbtice vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou pri útoku jej manžela Z. Z. a to sotením a pádom jej tela na schody smerom dozadu na bok. Znalec konštatoval, že ide o poranenia stredne ťažkého charakteru s dobou liečby a práceneschopnosťou cca štyri až päť týždňov. Aj v závere uviedol, že čo sa týka zranení poškodenej, či sú spôsobené fyzickým napadnutím jednou, alebo viacerými osobami uviedol, že v danom prípade sa jednalo o rôzne útoky, čiže poranenia mohli byť spôsobené viacerými osobami. Poranenia zodpovedajú mechanizmu útoku, ako uviedla vo výpovedi D. Z.Á.. Najprv útoku Z. Z. (udretie a sotenie na schody - vznik pomliaždenín) a následne útoku D. Z. (chmaty na krk - vznik podvrtnutia krčnej chrbtice). Rovnako tento znalec bol aj vypočutý (č. I. 50 spisu) v rámci trestného konania, kde opätovne uviedol rovnaké skutočnosti, ako uvádzal v predmetnom odbornom vyjadrení. Uviedol, že v prípade spôsobenia zranenia - pomliaždenia ramien, panvy a driekovej chrbtice, tieto vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou pri útoku manžela poškodenej a to Z. Z..

22. Súd je toho názoru, že žalobkyňa produkovala celý rad dôkazov od jednotlivých výsluchov účastníkov vedeného incidentu, cez lekárske správy a potvrdenia, až po znalecký posudok a tie odôvodňujú podanú žalobu na náhradu škody v danom rozsahu. K fyzickému napadnutiu tak, ako bolo popísané v podanej žalobe zo strany žalovaného voči žalobkyni došlo a v rámci tohto fyzického útoku jej boli spôsobené opísané poranenia, čím došlo ku škode na jej zdraví. Žalobkyňa si uplatnila bolestné v celkovej výške 1 059,60 Eur, kde táto výška hodnoty bolestného vychádzala z lekárskeho posudku o bolestnom D.. E. C., zo dňa 14.11.2016, ktorý je bolestné ohodnotil 60 bodmi, kde za 1 bod v roku 2016 bola stanovená suma 17,66 Eur. Predmetný lekársky posudok bol vypracovaný v súlade s ustanoveniami zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za spoločenské uplatnenie. Tento znalecký posudok bol pripojený v rámci tohto konania. Žalovaný v priebehu konania namietal bodové ohodnotenie, avšak jeho tvrdenia neboli ničím preukázané.

23. Pre úplnosť súd uvádza, že v priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným ako manželmi boli zlé, že žalobkyňa bola vystavená zo strany jej manžela fyzickému a psychickému týraniu, čo potvrdili aj svedkovia, a aj obžaloba v trestnom konaní sp. zn. 1T/74/2018 (č. I. 271), kde predmetom je obžaloba, ktorá bola podaná na žalovaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a to vo vzťahu k žalobkyni, ktorú mal týrať s tým, že jej mal spôsobiť fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, vyhrážaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu, citovým vydieraním, ktoré ohrozovali jej psychické a fyzické zdravie. Jedným zo skutkov je aj tento skutok, od ktorého odvodzuje žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody na zdraví.

24. Na základe uvedeného, preto súd žalobe čo sa týka náhrady bolestného vyhovel. Žalobkyňa si zároveň uplatnila aj úrok z omeškania z nezaplatenej sumy vo výške 5 % od podania žaloby do zaplatenia.

25. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 %-ných bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Súd priznal úrok z omeškania žalobkyni v navrhovanej výške 5 %, nie však od podania žaloby, ale od dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, kde žaloba bola doručená žalovanému 15.8.2018, t. j. od 16.8.2018 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

28. Podľa § 162 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

29. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 13.7.2020 zástupca žalovaného v rámci prednesu vzniesol návrh na prerušenie konania a to pre konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. XT/XX/XXXX. Tento procesný úkon- návrh vykonal ako prednes na pojednávaní (181 CSP), uviedol, že je vedené trestné konanie pod sp. zn. XT/XX/XXXX a jeho súčasťou má byť aj otázka spáchania skutku žalovaným, ktorá sa posudzuje v tomto konaní. K tomuto návrhu na prerušenie konania zástupca žalobkyne uviedol, že v konaní sp. zn. XT/XX/XXXX ide o skutok týrania blízkej a zverenej osoby, ktorý sa týka dlhého obdobia a ten fyzický útok, ktorý je predmetom tohto konania, je tam spomenutý ako čiastkový útok celého skutku týrania blízkej osoby. V rámci tohto trestného konania zo strany žalobkyne nebolo nič uplatňované a žalobkyňa nevidí dôvod, aby bolo prerušené predmetné civilné konanie vo vzťahu, pokiaľ skončí trestné konanie o týraní blízkej a zverenej osoby. Podľa zástupcu žalobkyne tento čiastkový útok nemusí mať vplyv na samotné odsúdenie obžalovaného v tejto trestnej veci, teda žalovaného v našom konaní, ani na samotné rozhodnutie v tomto civilnom konaní. Súd konštatuje, že predmetná obžaloba v konaní sp. zn. XT/XX/XXXX už bola pripojená v rámci tohto konania (č. I. 271 spisu) a konštatuje, že jej predmetom je zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Ide o obdobie od roku 2013 až do roku 2016 a súd sa stotožňuje v plnom rozsahu s argumentmi zástupkyne žalobkyne, že nie je dôvod na prerušenie tohto konania, nakoľko predmetom trestného konania XT/XX/XXXX je zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby za určité obdobie od roku 2013 najmä do roku 2016 a odsúdenie žalovaného, ktorý je v predmetnom trestnom konaní obvinený pre tento skutok, by nemal žiaden vplyv na toto konanie podľa názoru súdu. Z tohto dôvodu návrh žalovaného na prerušenie konania vykonaný ako prednes na pojednávaní dňa 13.7.2020 zamietol vo výroku tohto rozsudku.

30. Podaním doručeným súdu dňa 5.8.2020 (č. I. 298 spisu) žalovaný podal ďalší návrh na prerušenie konania a to pre trestné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. XXT/XXX/XXXX, kde vystupuje ako obžalovaný D. Z.. Svoj návrh odôvodnil tým, že v tomto trestnom konaní sú rozhodujúce skutočnosti pre rozhodnutie vo veci sp. zn. 15C/42/2018. Súd aj tento návrh na prerušenie konania zamietol. Mal za to, že tu nie je dôvod prerušiť toto konanie pre konanie vedené pod sp. zn. XXT/XXX/XXXX, nakoľko obžalovaný v predmetnom trestnom konaní je D. Z. a tento v tomto konaní už nie je žalovaným 1). Súd len v rámci tohto konania vychádzal zo svedeckých výpovedí, vykonaných v predmetnom trestnom konaní, ktoré neboli spochybnené, a z ktorých podľa názoru súdu vychádzať mohol. Súd preto aj tento návrh žalovaného na prerušenie konanie zamietol.

31. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a kedy vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej súd náhradu trov voči žalovaného priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.